

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privind-l pe

CLIMOV Ion XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.05.2018 - 29.12.2020;

Instanța de apel: 24.02.2021 – 12.05.2021;

Instanța de recurs: 02.08.2021 – 13.10.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 29 decembrie 2020, Climov Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de:

- art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare;
- art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Climov Ion pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe termen de probă de 4 ani.

S-a încasat din contul lui Climov Ion în beneficiul lui Bătrîncea Igor, suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în rest cerința privind prejudiciul moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul lui Climov Ion în contul statului suma de 1974 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Climov Ion la data de 12.09.2017 aproximativ la ora 22:00, în timp ce angajatul IP Botanica al

DP mun. Chişinău, inspector Poalelungi Dorin se afla la serviciu pe uniformă efectuând acţiuni întru stabilirea identităţii, aflându-se lângă blocul locativ de pe adresa XXXXX, Climov Ion a manifestat un comportament agresiv şi neadecvat şi nesupunându-se cerinţelor legale, a se prezenta, după care a aplicat multiple lovituri asupra lui Poalelungi Dorin, lovindu-l cu picioarele în regiunea picioarelor şi abdomenului provocându-i suferinţe fizice şi deteriorându-i uniforma de serviciu. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 4110 din 14.09.2017, la Poalelungi Dorin au fost depistate: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoţie cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, excoriaţie la nivelul feţei, echimoze la nivelul toracelui anterior, echimoze la nivelul articulaţiei radiocapale stângi şi cotul stâng, excoriaţie la nivelul cotului drept, echimoze la nivelul gambelor, care condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară.

Tot el, la data de 22.10.2017, aproximativ la ora 04:15, a aplicat violenţă periculoasă pentru viaţă şi sănătatea, şi anume a aplicat lovituri cu picioarele în regiunea mâinii drepte, subofiterului BRO, DP mun. Chişinău, Beregoi Andrei care exercita atribuţiile de serviciu pe XXXXX, în faţa magazinului „Family Market”. Prin acţiunile ilegale ale lui Climov Ion faţă de partea vătămată Beregoi Andrei XXXXX, conform informaţiei 903 din 22.10.2017, la fel ca şi raportului de expertiză nr. 201802D0160 din 27.01.2018, potrivit căruia lui Beregoi Andrei i-a fost cauzată fractura închisă a osului metacarpian V pe dreapta cu deplasare, care a fost cauzată în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în circumstanţele şi timpul indicat, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Climov Ion la data de 05 iunie 2018, aproximativ la ora 00:30, aflându-se pe XXXXX, acţionând cu intenţie directă, conştientizând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, încălcând grosolan ordinea publică, ameninţând cu aplicarea violenţei asupra persoanelor, a început să-l numească pe Bătrînca Igor cu cuvinte necenzurate, după care i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802P1863 din 05 iunie 2018, excoriaţie cu edem al ţesuturilor moi la nivelul capului, edem al ţesuturilor moi la nivelul obrazului drept, echimoză cu excoriaţie la nivelul buzei superioare pe stânga cu extindere pe mucoasa acesteia, care cauzează o dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Legalitatea şi temeinicia sentinţei de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care inculpatul să fie condamnat şi aplicată pedeapsă după cum urmează:

- de săvârşirea infracţiunii prevăzută la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, şi a-i stabili pedeapsa de 4 ani închisoare;
- de săvârşirea infracţiunii prevăzută la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, şi a-i

stabili pedeapsă de 4 ani închisoare;

- de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal, și a-i stabili pedeapsa de 2 ani închisoare;

Potrivit art. 84 Cod penal a-i stabili definitiv spre executare pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului s-a indicat că, deși instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de personalitatea acestuia și de caracteristica lui în societate. Pedeapsa prea ușoară care a fost aplicată inculpatului, prin aplicarea art. 90 Cod penal, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Instanța nu a ținut cont și de faptul că Climov Ion a fost pus sub învinuire pe trei capete de învinuire.

Astfel, acuzarea consideră că pedeapsa stabilită este individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane.

Nu s-a luat în considerație și faptul că, Climov Ion nu este la prima abatere infracțională și anume că anterior acesta a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 120 ore.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, apelul procurorului a fost respins ca nefondat. Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate, aplicându-i pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75- 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător, motiv din care apelul acuzatorului de stat a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci, este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise. În speță, careva circumstanțe atenuante sau agravante conform art. 76- 77 Cod penal nu au fost reținute. În continuare, inculpatul a comis o infracțiune gravă și una mai puțin gravă, nu are antecedente penale și își recunoaște parțial vinovăția.

Conform art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor- comandamentul militar respectiv. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Astfel, având în vedere termenul pedepsei cu închisoare stabilit inculpatului, ținând cont de faptul că acesta și-a recunoscut parțial vina, nu are antecedente penale, are un copil minor la întreținere, instanța de fond întemeiat și motivat a conchis că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună

protecție intereselor societății, decât izolarea vinovatului de societate.

Ce ține de argumentul procurorului precum că nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul a fost pus sub învinuire pe trei capete de învinuire pentru faptele comise, iar pe episoadele de aplicare a violenței pentru viața și sănătate față de persoana cu funcții de răspundere din 12.09.2017 și 05.06.2018, urma a fi aplicată o pedeapsă pentru fiecare episod în parte, instanța de apel a indicat, că, conform rechizitoriului, acuzatorul de stat a înaintat învinuirea pe 2 episoade, încadrându-le conform art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal (*vol. I f.d. 166, 174 – 181*).

În dezbaterile judiciare (*f.d. 10, vol. III*), însăși procurorul a orientat instanța la condamnarea lui Klimov Ion pe art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal pe două episoade, cu aplicarea art. 90 Cod penal, iar la materialele cauzei un alt act de modificare a învinuirii, nu este, instanța nefiind în drept să iasă din limitele ei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că,

- instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- dispoziția art. 90 Cod penal, obligă instanța să indice în hotărâre, motivele condamnării cu suspendare parțială a executării pedepsei;

- instanța de apel superficial și-a motivat soluția, limitându-se doar prin faptul, că inculpatul își recunoaște parțial vina, nu are antecedente penale și are un copil minor la întreținere;

- acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre amenințarea și aplicarea violenței împotriva persoanelor care apără ordinea de drept, circumstanță inadmisibilă într-un stat democratic;

- reieșind din acțiunilor ilegale ale inculpatului, care s-au produs la 12.09.2017, 22.10.2017 și 05.06.2018, inculpatul a manifestat un dispreț explicit față de societate și față de normele imperative ale legii penale, fiind o persoană socialmente periculoasă, din care motive urmează să fie izolat de societate;

- conform revendicării pe numele inculpatului, rezultă că anterior acesta a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 Cod penal, art. 201¹ Cod penal, art. 186 Cod penal și art. 120 Cod penal URSSM, circumstanțe ce denotă repetat pericolul social pe care îl reprezintă inculpatul pentru societate;

- prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate în privința lui Klimov Ion nu v-a fi atins scopul legii penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, menționând că prin decizie inculpatului i-a fost menținută o pedeapsă prea blândă raportată la faptele comise de acesta, i-a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, instanțele de fond nemotivându-și suficient hotărârile în acest aspect.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Colegiul conchide că, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 61, 75, 84, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea infracțiunilor i se aplică pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în speță, instanțele de fond au pus accentul pe personalitatea inculpatului și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunilor săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul a comis infracțiuni care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave și mai puțin gravă, fără antecedente penale, își recunoaște parțial vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, iar circumstanțe atenuante sau agravante conform art. 76- 77 Cod penal nu au fost reținute.

Mai mult ca atât, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror

au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (hotărârea CtEDO *García Ruiz versus Spania*), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (hotărârea CtEDO *Boldea versus România*).

În aceste circumstanțe, Colegiul Penal constată că, în speță, au fost examinate problemele esențiale care au fost puse în fața instanței, aceasta argumentând amplu motivele care i-au format convingerea în susținerea soluției adoptate, atât în raport cu argumentele din apelul acuzării cât și a poziției primei instanțe expuse în sentință, ceea ce deduce concluzia că argumentele invocate de recurent prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter formal, fără o argumentare temeinică.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414- 419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererea de recurs înaintată de procuror nu și-au găsit confirmarea.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe *CLIMOV Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 noiembrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO